

mulighed for at lytte til, hvad det er for tanker, kommissionen har, er, at de har en mulighed for at lytte til, hvad det er for en respons, der kommer fra os.

Stadig væk vil jeg gerne understrege, at hvis det er sådan, at statsministeren med følgegrupper opfatter det som eksempelvis den, vi har haft på Storebælt, så er det jo nogle forkerte associationer, man får. For det er ikke en følgegruppe, hvor vi skal sidde og beslutte at være enige om sådan og sådan, men det er mere et forum, hvor man kan sparre med hinanden, hvor man kan prøve nogle ting af, hvor der ikke skal drages konklusioner, men hvor vi kan prøve, kan man sige, at holde os på et spor, således at vi, når det her arbejde er færdiggjort i strukturkommissionen, har et grundlag, der er brugbart.

Hvis vi prøver at se for os, hvad det er for en proces, vi nu har sat i gang, så er det noget, der går meget stærkt. Hvis det her skal lykkes med virkning fra den næste gang, der skal vælges til kommuner og amter, den 1. januar 2006, så skal det sådan set vedtages i 2004. Vi får et produkt, hvor der ikke er slået streger, det er ikke opgaven for kommissionen. Der skal gerne være noget dialog også ude i det åbne land, så at vi ikke kommer galt af sted. Derfor mener jeg, at statsministeren med de ambitioner, som man har sat på skinner her, og som vi gerne vil dele, har nøjagtig det samme behov, ikke kun i forhold til regeringen, men også i forhold til os andre.

Kl. 23.05

Derfor vil jeg gerne som det ene spørge konkret, om statsministeren vil foranledige, at det bliver med mulighed for at møde kommissionen, sparre med kommissionen, give udtryk for synspunkter og lytte til, hvilke overvejelser, de gør sig.

Så konstaterer jeg, at den udligningsreform, som ikke har noget som helst med det her at gøre, som er udskudt under henvisning til det her arbejde, og som giver voldsomme problemer ude i samfundet – ude i de kommuner, der skal betjene borgerne – havde statsministeren ingen kommentarer til. Hvis jeg må tolke det sådan, at han vil overveje, hvordan han kan få sin indenrigsminister på rette spor, er det jo positivt, men jeg føler mig usikker på, om det var dét, der var meningen med ikke at sige noget og ikke svare på spørgsmålet.

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil godt knytte nogle få bemærkninger til statsministerens ord om folkeskolen og specielt

vedrørende de forhandlinger, der foregår om folkeskolen, og det gør jeg af to grunde.

Den ene er, at vi tilfældigvis i morgen formiddag ved 9-tiden skal diskutere folkeskolenovre hos undervisningsministeren. Det, jeg i den forbindelse godt vil bede statsministeren om, er at bidrage til, at man ikke forringer mulighederne for at lave det, som statsministeren siger også ligger statsministeren på sinde, nemlig en bred aftale om folkeskolen.

Derfor vil jeg godt sige til statsministeren, at ét er, at man siger, man gerne vil have brede aftaler, og det har jeg forstået at statsministeren gerne vil have. Men så skal man også være opmærksom på: Hvad er det, der kan bidrage til brede aftaler, og hvad kan eventuelt ikke bidrage til brede aftaler?

Vi har været meget optaget af, at folkeskoleloven bygger på brede aftaler. Det har vi været enige med Venstre i, jeg vil nok sige indtil den 10. april 2002. Vi var fælles om aftalen helt tilbage i 1975 og også om den i 1993, men i april valgte regeringen – og jeg tror ikke, at statsministeren er uden indflydelse derpå – at bryde aftalen om folkeskolen, som også undervisningsministeren har udtrykt det. Det fremmer ikke det brede samarbejde om folkeskolen.

Det andet, jeg godt vil nævne i den forbindelse, er, at man fra regeringens side har valgt at indgå en meget detaljeret aftale om folkeskolen i kommuneaftalerne. Det er den mest detaljerede aftale om indhold af noget, vi nogen sinde har set i forbindelse med en kommuneaftale, og det gør det heller ikke lettere.

Det tredje, jeg vil nævne i den forbindelse, er, at nogle af de ting, som statsministeren har sagt, både i forbindelse med statsministerens tale i tirsdags og også i dag, også gør det lidt mere besværligt, for at sige det på den måde, for undervisningsministeren at lave en bred aftale.

Men som også fru Marianne Jelved sagde, skal det ikke forhindre os – og »os« betyder os, der forhandler om folkeskolen – i at lave en bred aftale om folkeskolen, at statsministeren på, synes jeg, forskellig vis ikke har bidraget til det. Vi er nemlig så optaget af folkeskolen, og vi er så optaget af brede aftaler om folkeskolen, at vi ikke lader os forhindre af sådan noget.

Jeg synes altså, statsministeren er nødt til at få at vide, at det indimellem kan være befordrende at lade være med at sige for meget. Det kan også være befordrende at sige noget, men jeg synes, at statsministeren i denne forbindelse ikke har bidraget til undervisningsministerens mulighe-